

Radikale Venstres landsmøde den 16. september i år, så det er ikke nogen nye oplysninger. Men det er kun for, at der ikke skal være nogen misforståelser.

Der er jo ikke andet at sige til det spørgsmål, som hr. Albrechtsen stiller, end at hvis Folketinget kender sin besøgstid, så kan man jo altså sætte sig sammen når som helst og løse det her. Men det er et spørgsmål om at tælle til 90 mandater. Vi har prøvet det engang. Det var faktisk noget af det, der foregik i det underudvalg under Udenrigspolitisk Nævn, som vi havde fat i. Da lykkedes det ikke. Jeg skal ikke gå i detaljer om, hvorfor det ikke lykkedes, men det lykkedes ikke.

Og derfor må jeg kun sige til hr. Albrechtsen: Ja, men det kræver et flertal, og sådan er det, og mere er der egentlig ikke at sige til det. Jeg har lovet vores velvillige medvirken.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Jørgen Estrup i, at det kræver et flertal at få vedtaget noget i Folketinget. Det er jo korrekt. Og vi har så SF og Enhedslisten, og vi har De Radikale, som alle vil i samme retning. Siger hr. Jørgen Estrup, at det er Socialdemokratiet, der er forhindringen? Er det det, der er indholdet i hr. Jørgen Estrups bemærkning? For ellers er den jo en lille smule uforståelig, så jeg vil godt bede hr. Jørgen Estrup forklare, hvad det er der gør, at vi kommer over de 90 mandater.

Så vil jeg lige benytte lejligheden til at sige til hr. Per Stig Møller, at jeg beklager da meget, at hr. Per Stig Møller som formand for et udvalg ikke registrerer, hvad medlemmerne siger på udvalgmøderne. Det må vi jo så bare konstatere. Men det er da rigtigt, at man er i gang med at lukke forskellige muligheder for at rejse undersøgelser, også denne mulighed, men den er ikke lukket endnu, og derfor kan det nås.

Ellers kunne hr. Per Stig Møller tage imod det udmærkede tilbud, der har været fra hr. Keld Albrechtsen flere gange, om at sætte sig sammen og formulere en dagsorden, men problemet er jo altså viljen, og den har hr. Per Stig Møller ikke trods alle de flotte ord om åbenhed osv., og det er beklageligt.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg bed også mærke i den udtalelse, at det kræver et flertal. Det ved vi jo alle sammen. Men vil

hr. Estrup dermed antyde, at dette flertal ikke kan skabes herinde? At der er et flertal imod en sådan undersøgelse, også i den Estrupske form, som jeg er helt sikker på at vi ville kunne komme overens om at lave et forslag om? For når Enhedslisten og SF i deres dagsorden har skrevet Dansk Udenrigspolitisk Institut, må jeg indrømme, at så er der ikke gået de helt store overvejelser ind i det.

Vi har taget modellen fra regeringen, som altså godt mente, at man kunne bruge uafhængige forskere til at undersøge dokumenter, hvoraf en hel del stadig væk er højt klassificerede, og så er den naturligvis afhængig af, om parterne bag klassifikationen kan enes om at offentliggøre det. Man kunne altså godt bruge uafhængige forskere dér. Vi har taget modellen derfra.

Men er det en anden model, den, som hr. Estrup efterlyser og måske kan ride op for os, så er vi meget, meget villige til at tale med om det. Men så kommer altså det dér med flertallet, for hr. Estrup må forstå, at selv hvis denne model kunne findes, ville det kræve et flertal. Det er indlysende. Men så ville det formodentlig også være svært at få et flertal. Og det er jo meget, meget bekymrende, hvis Socialdemokratiet virkelig stiller sig på den måde. Det må være dem, der er i tankerne. Det er jeg enig i.

Jeg er også skuffet over Det Konservative Folkeparti, som siger, at de også godt vil være med til en undersøgelse, men at det er regeringen, der skal spille ud, og ikke sådan en outsiderdagsorden her i Folketinget. Det skal være regeringen, der skal spille ud, der skal komme med et forslag. Det er det, hr. Per Stig Møller tidligere har sagt.

Regeringen er jo ikke kommet med noget. Det lå egentlig heller ikke i udenrigsministerens oplæg, og udenrigsministeren har da en vis forbindelse til Det Radikale Venstre og var måske endda med på det landsmøde, som hr. Estrup henviste til.

Men altså vi må konstatere, at det er realiteten, at der er et flertal i dette Ting imod at få undersøgt disse forhold. Jeg har en fornemmelse af, det er det, det handler om.

Annette Just (FP):

Jeg må indrømme, at denne her debat er ved at tage en højst ejendommelig form. Men lad os prøve at se på, hvad det er, vi diskuterer.

Vi diskuterer vel i virkeligheden, at tillid er godt, men kontrol er bedre. Det er et citat, der er brugt mange gange, og det bliver det jo ikke mindre rigtigt af.